

สภาพ ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน กับชุมชนยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

States, Needs, and Guidelines for Relationship Enhancement between Schools and Communities in the New Normal Under Buengkan Primary Educational Service Area Office

ARTICLE INFO

Article history:

Received 27 December 2022

Revised 14 February 2023

Accepted 8 March 2023

Available Online 28 April 2023

พัฒน์พงษ์ อัยวงศ์¹, นาวิ อุตร² และ จารุวรรณ เขียวน้ำชุม³

Padpong Auyong¹, Nawee Udorn² and Jaruwan Kheawnamchum³

ABSTRACT

The purposes of this research were to (1) study the current states and desirable states, (2) assess the needs, and (3) improve the guidelines for relationship enhancement between schools and communities in the new normal. The research samples consisted of 366 school administrators, teachers, Chairperson, and school board committees. The sample was specified by percent criterion and selected by Multistage Random Sampling. The research instruments were: (1) a current states questionnaire with the IC between .80–1.00, its discrimination was between .73–0.91, and its reliability was .99, (2) a needs questionnaire with the IC between .80–1.00, its discrimination was between .30–.81, and the reliability was 0.96, (3) an interview form, and (4) a propriety and feasibility form with the IC of 1.00. The statistics were percentage, mean, standard deviation and PNI Modified.

The research results showed: (1) the overall current states was at a high level and the overall needs was also at the highest level, (2) the needs assessment was at high level in order to the school administrators' role aspect, and (3) there were 3 guidelines for relationship enhancement: 1) The school information webpage should be provided and the invited speakers from other workplaces should be collaborated, the school board committees should act as the administrators, and 3) The school strategy plans management should be cooperated and designed by the students' parents and communities. The overall of the enhancement guidelines assessment revealed that the propriety and feasibility at the highest level.

KEYWORDS: Needs / Relationship / School and Communities / New Normal

¹ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ประเทศไทย
Master of Education, Educational Administration and Development Program, Faculty of Education, Nakhon Phanom University, Thailand.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ประเทศไทย
Assistant Professor, Faculty of Education, Nakhon Phanom University, Thailand.

³ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ประเทศไทย
Lecturer, Faculty of Education, Nakhon Phanom University, Thailand.

*Corresponding author ; e-Mail address : 646150110260@npu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ (2) ประเมินความต้องการจำเป็น และ (3) พัฒนาแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนยุคชีวิตวิถีใหม่ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และประธานคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 366 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ และวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ (1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง .80–1.00 ค่าอำนาจจำแนก .73–.91 ค่าความเชื่อมั่น .99 (2) แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง .80–1.00 ค่าอำนาจจำแนก .30–.81 ค่าความเชื่อมั่น .96 (3) แบบสัมภาษณ์ และ (4) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ สถิติที่ใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ความต้องการจำเป็นมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวม ได้แก่ ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษา และ (3) แนวทางพัฒนา 1) โรงเรียนควรจัดทำเผยแพร่ข้อมูลและเชิญหน่วยงานอื่นมาให้ความรู้ 2) คณะกรรมการควรมีบทบาทในการบริหาร การศึกษา และ (3) โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนในการวางแผนการจัดการศึกษา ผลการประเมิน แนวทางพัฒนาโดยรวมพบว่า ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์ / โรงเรียนกับชุมชน / ยุคชีวิตวิถีใหม่ / ความต้องการจำเป็น

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 58 ระบุให้สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรเอกชน สถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาโดย (1) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (2) ให้บุคคล ครอบครัวชุมชน องค์กรชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาบันสังคมอื่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริหาร ทรัพยากร และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

บ้าน วัด โรงเรียน หรือที่เรียกว่า “บวร” คือสามเสาหลักคู่สังคมไทยซึ่งเป็นทุนทางสังคมที่เกื้อกูล ประเทศไทยมาช้านาน การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่ผ่านมาก็ยึดหลักการนี้มาโดยตลอด เพราะทั้งบ้านและวัดโดยรวมแล้วก็คือชุมชนที่แวดล้อมโรงเรียนนั่นเอง โดยความจริงที่ยอมรับกันโดยทั่วไปคือ “โรงเรียนกับชุมชนเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้” การร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ แก่ทั้ง 2 ฝ่าย คือสถานศึกษาได้พลังจากชุมชนมาช่วยในการจัดการศึกษาและชุมชนได้การศึกษาที่สอดคล้อง กับความต้องการ ของชุมชน ช่วยให้ทราบความเคลื่อนไหวความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ กับทั้งสองฝ่าย ช่วยลด และแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกัน แก่ทั้งสองฝ่าย (ชูชาติ พ่วงสมจิตร, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการดำเนินงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายโดยเปิดโอกาสให้บุคคลอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษา สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจึงต้องปฏิบัติตามนโยบายข้างต้น โดยผลักดันให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนร่วมให้มากที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการวางแผนการกำกับติดตามและการประเมินผลตาม ภาระงานที่สอดคล้องกับความต้องการชุมชนและท้องถิ่นที่โดยการกำหนดทั้งหมด 4 ด้านได้แก่ด้านการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารงานงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไปโดยเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาด้านการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) เพราะฉะนั้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือร่วมใจระหว่างโรงเรียนกับคนในชุมชนทั้งในด้านปัจจัย

ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ปัจจัยที่เกี่ยวกับชุมชน รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่แยกออกจากกัน ไม่ได้ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยหากมีการบริหารจัดการศึกษาที่เหมาะสมจะสามารถเข้าถึงชุมชนได้และตรงตามความต้องการของคนในชุมชน ซึ่งก็คือ โรงเรียนที่ดีควรให้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ รวมถึงทัศนคติที่ดีที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนตามความเหมาะสมภายใต้หลักสำคัญคือ โรงเรียนให้ความช่วยเหลือสนับสนุนชุมชน และชุมชนก็เป็นผู้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนโรงเรียน (ประสิทธิ์ เฝือกกลิ่น, 2555)

ยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนที่เคยคาดหมายล่วงหน้าได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคยรูปแบบวิถีชีวิตใหม่ การเปลี่ยนแปลงนำมาใช้ในบริบทอื่น ๆ อย่างเช่น ด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อสื่อสาร และทำความเข้าใจถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ เช่น อุณหภูมิที่สูงขึ้นและการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลส่วน “New Normal” สถานการณ์การแพร่ระบาดของ “โควิด-19” ช่วงปลาย พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2563 นั้น อธิบายได้ว่าเป็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มนุษย์จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเอง ดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ตลอดจน พฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร การรักษาสุขภาพ การศึกษาเล่าเรียน ฯลฯ ซึ่งสิ่งใหม่เหล่านี้ได้กลายเป็นความปกติใหม่ จนทำให้เกิดความคุ้นชินก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของคนในสังคม (สุวิมล มธุรส, 2564)

การความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนก็ถือว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกันเปรียบเสมือนฟันเฟืองหรือมันหล่อลื่นที่จะทำให้เครื่องยนต์ทำงานได้ตลอดเวลาที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าโรงเรียน จะดำเนินการโดยลำพัง ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ ผู้บริหารและคณะครูจะต้องใช้ความรู้ความสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อประสานความร่วมมือร่วมใจให้เกิดประโยชน์ และสัมฤทธิ์ผลแก่หน่วยงาน ดังนั้น ต้องตระหนัก ว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะพัฒนาเป็นความสัมพันธ์ ระหว่างหน่วยงาน แนวความคิดพื้นฐานที่สำคัญที่สุดคือ การยอมรับในความเป็นคนเคารพ สภาพกิจกรรมของชุมชนที่แตกต่างกันคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ให้ความสำคัญการศึกษา และไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ, 2561)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว เห็นได้ว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีความเข้าใจในการบริการความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ที่มีโรคโควิด19 ทำให้ชุมชนเข้าใจการดำเนินงานของโรงเรียนดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องสภาพ ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อได้นำผลงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโรงเรียนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันทำงานด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพและบุคคลในชุมชนมีความรักในถิ่นกำเนิดของตนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
3. เพื่อพัฒนาแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 212 โรงเรียน รวมจำนวน 3,004 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 219 คน ครู 2,573 คน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 212 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2565 จำนวน 366 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 94 คน ครู จำนวน 154 คน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 118 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) และมีขั้นตอนของการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มกลุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียน โดยการกำหนดขนาดโรงเรียนเป็นขั้นได้ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 86 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 121 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 5 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 จากกลุ่มตัวอย่างในขั้นที่ 1 ผู้วิจัยทำการสุ่มตามสถานภาพให้ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

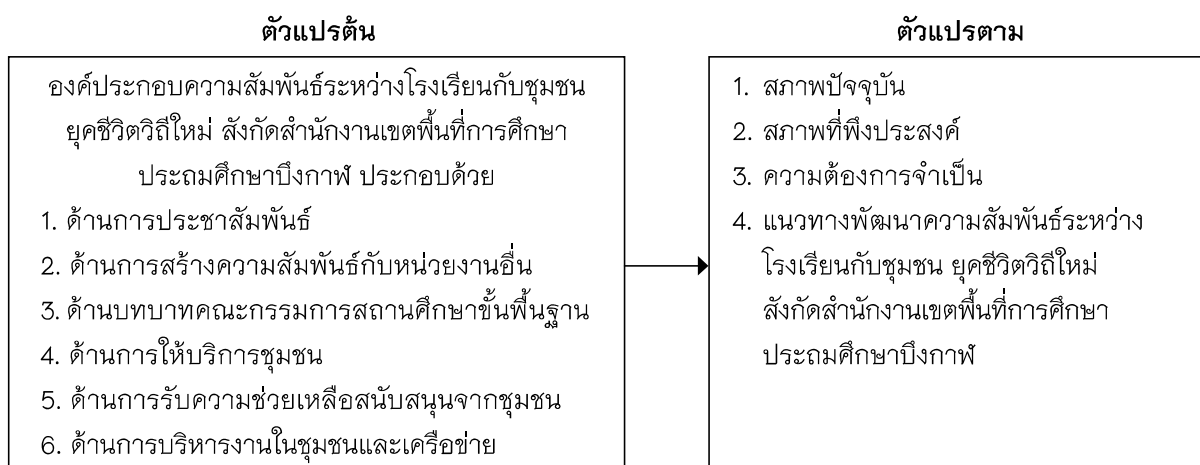
ขั้นที่ 3 จากกลุ่มตัวอย่างในขั้นที่ 2 ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยมีโรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามขนาดโรงเรียน

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ/ ขนาดโรงเรียน	ประชากร (คน)				กลุ่มตัวอย่าง (คน)			
	ผู้บริหาร	ครู	ประธานคณะกรรมการฯ	รวม	ผู้บริหาร	ครู	ประธานคณะกรรมการฯ	รวม
เล็ก	72	563	86	721	40	51	43	134
กลาง	135	1,790	121	2,024	54	72	60	186
ใหญ่	12	220	5	259	11	31	4	46
รวม	219	2,573	212	3,004	105	154	107	366

กรอบแนวคิด

การวิจัยเรื่อง สภาพ ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบแนวคิดของ Munns and Johnson (2006); Payne and Eckert (20101); Stefanski and Jacobson (2016); ประสิทธิ์ เพยกกลิ่น (2555); ชีรศักดิ์ ศรีสุรกุล (2555); ฌาน คณาธารสมบัติ (25565); สมนึก พงษ์สกุล (2556); ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560); แผนการศึกษาแห่งชาติ (2560); สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี (2564) ผู้วิจัยได้สรุป กรอบแนวคิดในความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และข้อสรุปที่ได้จากการรอบแนวคิด ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .80-1.00 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .73-.91 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .30-.81 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .99 และสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .96

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) ที่มีประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ซึ่งสร้างโดยใช้ข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นของการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในระยะที่ 1 มาเป็นข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อวิเคราะห์หาความเหมาะสมและความเป็นไปได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น

1. ขอลงหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา ครู และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

2. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมด้วยแบบสอบถามส่งถึงโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยจัดส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 108 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 366 ฉบับ

3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บด้วยตนเอง พร้อมทั้งสำรวจความสมบูรณ์ครบถ้วนของเนื้อหาในแบบสอบถาม โดยจัดส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 366 ฉบับ ได้คืน 366 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1. ขอหนังสือจาก คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อขออนุญาตในการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ

2. ประสานงานทางโทรศัพท์เพื่อนัดหมายวัน เวลา ในการศึกษาการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ และสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งหมด 3 คน คนละ 1 ฉบับ รวมทั้งหมด 3 ฉบับ

3. เก็บรวบรวมแบบสัมภาษณ์กลับคืนจากผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยร่างแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1. ขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

2. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมด้วยแบบประเมินแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ส่งถึงผู้ทรงคุณวุฒิ คนละ 1 ฉบับ เพื่อขอความร่วมมือในการประเมินแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

3. เก็บรวบรวมแบบประเมินกลับคืนมาจากผู้ทรงคุณวุฒิสำรวจความสมบูรณ์ครบถ้วนของเนื้อหาในแบบประเมิน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการส่งและเก็บด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ข้อมูลสถานะภาพ) นำเสนอข้อมูล โดยการแสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ข้อมูลข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยใช้วิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และนำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายหาค่าเฉลี่ยเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ

ชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก แล้วนำมาแยกเป็นหมวดหมู่ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และนำเสนอโดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สร้างข้อสรุปจากเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก มาวางแผนทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ นำเสนอแนวทางที่ได้

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยร่างแผนทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแผนทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบประเมินโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การมีความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.72	0.44	มาก	4.68	0.37	มากที่สุด
2. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น	3.67	0.48	มาก	4.64	0.42	มากที่สุด
3. ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.66	0.47	มาก	4.63	0.41	มากที่สุด
4. ด้านการให้บริการชุมชน	3.67	0.50	มาก	4.63	0.43	มากที่สุด
5. ด้านการรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน	3.68	0.50	มาก	4.64	0.43	มากที่สุด
6. ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย	3.72	0.49	มาก	4.67	0.41	มากที่สุด
รวม	3.69	0.44	มาก	4.65	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.44) ส่วนผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.37)

2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นของความสัมพันธระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การมีความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.72	4.68	0.258	5
2. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น	3.67	4.64	0.264	2
3. ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.66	4.63	0.265	1
4. ด้านการให้บริการชุมชน	3.67	4.63	0.262	3
5. ด้านการรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน	3.68	4.64	0.261	4
6. ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย	3.72	4.67	0.255	6
รวม	3.69	4.65	0.260	–

จากตารางที่ 3 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) โดยรวมมีค่าเท่ากับ 0.260 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี 4 ด้าน ที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม ได้แก่ ด้านที่ 3 ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (PNI_{Modified} = 0.265) ด้านที่ 2 ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น (PNI_{Modified} = 0.264) ด้านที่ 4 ด้านการให้บริการชุมชน (PNI_{Modified} = 0.262) และด้านที่ 5 ด้านการรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน (PNI_{Modified} = 0.261)

3. ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางการตรวจสอบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของความสัมพันธระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวม และจำแนกเป็นรายด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการประชาสัมพันธ์	4.57	0.28	มากที่สุด	4.30	0.40	มาก
2. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น	4.84	0.17	มากที่สุด	4.40	0.28	มาก
3. ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.44	0.26	มาก	4.40	0.20	มาก
4. ด้านการให้บริการชุมชน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.14	มากที่สุด
5. ด้านการรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน	4.80	0.18	มากที่สุด	4.67	0.00	มากที่สุด
6. ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย	4.85	0.14	มากที่สุด	4.70	0.21	มากที่สุด
รวม	4.75	0.05	มากที่สุด	4.51	0.05	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.05) ส่วนผลการประเมินความเป็นไปได้ของความสัมพันธระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.05)

4. แนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ แนวทางพัฒนา ได้แก่ (1) ด้านการประชาสัมพันธ์ โรงเรียนมีการจัดทำเพจ เฟสบุ๊ก ไลน์ ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอกิจกรรมของทางโรงเรียน และการประชาสัมพันธ์ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมทางโรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองก่อนจะเปิดภาคเรียน (2) ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น โรงเรียนศึกษาเชิญหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เข้ามาเผยแพร่ความรู้แก่นักเรียน ผู้ปกครอง (3) ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการศึกษาตลอดจนการจัดทำหลักสูตรขึ้นมา และให้คำปรึกษาด้านการบริหารสถานศึกษา (4) ด้านการให้บริการชุมชน โรงเรียนมีการอำนวยความสะดวกอาคาร สถานที่ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ การติดต่อประสานกับบุคคลที่มารับบริการ และด้านการให้บริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (5) ด้านการรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ด้านความคิด แรงงาน งบประมาณส่วนตัวในการพัฒนา รวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น และ (6) ด้านการบริหารชุมชน และเครือข่าย โรงเรียนต้องพัฒนาความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน และจัดการระดมทรัพยากรในการศึกษาอย่างเป็นระบบ

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการบริหารชุมชนและเครือข่าย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกด้านการประชาสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสารมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ดังที่ (ชูชาติ พวงสมจิตร, 2560) กล่าวถึง การประชาสัมพันธ์ ไว้ว่า เป็นการแจ้งให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับ นโยบาย เป้าหมาย กิจกรรม กฎระเบียบ และสวัสดิการต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยใช้สื่อต่าง ๆ ได้แก่ จดหมาย หนังสือ เช่น ประวัติโรงเรียน คณะผู้บริหาร ทุกการศึกษา ฯลฯ สมุดรายนามของนักเรียน เพื่อรายงานความก้าวหน้าทางการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ เว็บไซต์ของทางโรงเรียน เพื่อสื่อสารเรื่องราว และกิจกรรมต่าง ๆ เสียงตามสาย ดังนั้นโรงเรียนควรเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญเพื่อใช้เป็นเนื้อหาสาระหลักในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ จึงต้องอาศัยองค์การที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ควรมีการรวมตัวกัน เพื่อประสานความร่วมมือ ข้อมูลข่าวสาร และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนาวัน แกละสมุทร (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านป้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า การจัดให้มีการทำรายงานผลการเรียนของผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบในทุกภาคเรียน และได้จัดทำป้ายนิเทศ เสนอผลงานนักเรียนให้ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ส่งผลให้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้ปกครองบางส่วนยังไม่มีทักษะในการใช้ระบบงานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งโรงเรียนยัง ขาดความร่วมมือ ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้ชุมชนทราบ

ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้มีการให้บริการข้อมูลความเคลื่อนไหวของทางออนไลน์ เพจ เฟสบุ๊ก ไลน์ ของโรงเรียน ซึ่งผู้ปกครองจะได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง และรวดเร็ว การจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบการดำเนินงานของโรงเรียน สภาพสิ่งแวดล้อมและทราบนักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดเลี้ยง ตายสาจะทำให้ผู้ปกครองทราบ และเชิญชวนผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรม เช่น กิจกรรมวันเด็ก กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ประชาสัมพันธ์มีความหมายที่ชัดเจนในเรื่องของการสื่อสาร ทั้งภายใน และภายนอกองค์กร ซึ่งการสื่อสารเหล่านี้มี

เป้าหมายคือ ต้องการให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน กับสิ่งที่ผู้ส่งสารได้พยายามกระทำให้ผู้รับสารเข้าใจและตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสารวางไว้ รวมทั้งได้มี การแยกประเภทของผู้รับผิดชอบงานด้านการประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจนคือ ด้านนโยบายหรือบริหาร กับด้านลงมือปฏิบัติ (บุปผาวัลย์ ศิริสวัสดิ์, 2560) สอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมาพร แสงแจ่ม (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดพวงนิมิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนจัดให้มีการออกเสียงตามสายเพื่อให้ชุมชนรับทราบในข่าวสารต่าง ๆ โรงเรียนจัดทำผลการตรวจสุขภาพของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบโรงเรียนจัดทำจดหมายหรือวารสารเผยแพร่ข่าวสารหรือกิจกรรม ต่าง ๆ ของโรงเรียน โรงเรียนจัดทำรายงานความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ โรงเรียนมีประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าในการดำเนินงานของโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ โรงเรียนให้ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนภาคเรียนละ 1 ครั้ง โรงเรียนจัดทำรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ

2. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ด้านที่มีค่าสูงสุด คือ ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะคณะกรรมการสถานศึกษายังไม่ทราบถึงบทบาทหรือหน้าที่ของตนเอง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา กำกับกับการดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง นโยบาย ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ เช่น จัดหาทุนการศึกษาอุปกรณ์การศึกษาและสิ่งจำเป็นอื่น ๆ แก่ผู้เรียนที่ขาดแคลน มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาครู หน้าที่กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปี ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานของสถานศึกษาก่อนเผยแพร่ของสาธารณชน จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและ เลขานุการ คณะกรรมการสถานศึกษา (พิกรี แก้วนวล, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอิสริพล ปิ่นขจร (2556) คณะกรรมการสถานศึกษายังไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างแท้จริง มีความเข้าใจว่าการจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของคณะครูในสถานศึกษา ขาดเวลาในการเข้ามามีส่วนร่วมต้องทำงานประกอบกิจการส่วนตัว ประกอบกับสถานศึกษาขาดการติดต่อประสานงาน และขาดระบบการติดต่อประชาสัมพันธ์ที่ดี คณะกรรมการสถานศึกษาขาดแรงจูงใจที่ดีในการเข้าร่วมบริหารงานในสถานศึกษา คณะกรรมการยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นโดยตรง เพราะขาดความมั่นใจเนื่องจากไม่มีความรู้ในเรื่องการดำเนินงานในสถานศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนค่อนข้างน้อย และขาดงบประมาณช่วยสนับสนุนส่งเสริม

3. แนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีแนวทางพัฒนาแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ โรงเรียนมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอกิจกรรมของ ทางโรงเรียน โดยผ่านการประชาสัมพันธ์ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมทางโรงเรียน การจัดประชุมผู้ปกครองก่อนจะเปิดภาคเรียน การรายงานความประพฤติของนักเรียนในการเรียน ได้รู้นักเรียนรายบุคคลโดยการออกเยี่ยมบ้านความเป็นอยู่ของนักเรียน กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ภายใต้กระแส Social Network ขององค์กร ในปัจจุบันองค์กรต้องปรับตัวโดยการนำเสนอเนื้อหาผ่านเครื่องมือสื่อสารทั้งที่เป็นสื่อออนไลน์ และสื่อออฟไลน์ ทั้งนี้องค์กรจะต้องรู้จักปรับสภาพเนื้อหาที่ต้องการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับเครื่องมือต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เพชบุ๊ค เว็บไซต์ และเครื่องมือใหม่ ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้น (ปัทมทัต กาญจนะวสิต, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรัตน์ บึงข้อ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มเครือข่าย เขาคจรจักษ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การจัดทำรายงานผลการเรียน ความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงนโยบายแนวทางการปฏิบัติงานของโรงเรียน และการจัดให้มีบุคลากรไว้คอยต้อนรับบริการผู้ติดต่อกับทางโรงเรียน

ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น โรงเรียนศึกษาเชิญหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เข้ามาให้ความรู้แก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน นอกจากนั้นยังเชิญบุคลากรผู้เชี่ยวชาญมาเป็น ที่ปรึกษา

ร่วมกำหนดนโยบาย การดำเนินงานของสถานศึกษา การบริหารสถานศึกษาอย่างมีส่วนร่วมและเป็นระบบ ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนทางด้านความคิด ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น อันเป็นปัจจัยที่ส่งเสริม เพื่อเกิดประโยชน์ร่วมกัน(ประสิทธิ์ เฝือกลิ้น, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริฉัตร ลียุทธานนท์ (2557) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน ในเครือข่าย อำเภอเค็ยงชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนได้จัดให้มีการปฐมนิเทศ ผู้ปกครองก่อนเปิดภาคเรียน และมีการประสานงานกับเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างสม่ำเสมอและผู้บริหารโรงเรียน มีการประสานงานในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการศึกษา ตลอดจนใจการจัดทำหลักสูตรขึ้นมา และให้คำปรึกษาด้านการบริหารสถานศึกษา เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา การส่งเสริมสนับสนุน อำนาจความสะดวกในด้านการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โรงเรียนได้คัดสรรบุคคลที่มีความสามารถ เพื่อเสนอแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษา (อภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ และ สุพจน์ เกิดสุวรรณ, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดาวประกาย สายแก้ว (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดทับไทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า ด้านเกี่ยวกับการกรรมการสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของชาติรี คงสมจิตต์ (2557) ที่ศึกษากลยุทธ์ในการดำเนินการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ด้านการให้บริการชุมชน โรงเรียนมีการอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการติดต่อประสานกับบุคคลที่มารับบริการ และด้านการให้บริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โดยผู้ใช้บริการสามารถวิเคราะห์และรู้สึกถึงความต้องการความคาดหวัง และการบริการที่ได้รับจากการตัดสินใจในส่วนที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของ ผู้ใช้บริการ ให้บริการตรงต่อเวลา ให้บริการที่รวดเร็ว มีระบบการให้บริการครบถ้วนสมบูรณ์ และความทันสมัย มีรูปแบบตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการมากที่สุด ซึ่งผู้ใช้บริการจะเกิดความพึงพอใจ ประทับใจ และกลับมาใช้บริการอีก (น้ำลีน เทียมแก้ว, 2561) ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ Payne and Eckert (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการวิจัย พบว่า การให้บริการด้านความรู้พัฒนาให้มีความรู้ที่จะเกิดประโยชน์ต่อชุมชน จึงควรจัดกิจกรรมบริการให้ความรู้แก่ชุมชน และซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของวราภรณ์ นงนุช (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนบ้านอ่างกระพงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ควรจัดให้บริการห้องคอมพิวเตอร์ให้แก่ชุมชน ทั้งนี้เพราะโรงเรียน เป็นศูนย์กลางทางวิชาการแก่ชุมชน

ด้านการรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ด้านความคิด แรงงาน งบประมาณส่วนตัวในการพัฒนา รวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น โรงเรียนควรทำการประชุมร่วมกันกับชุมชน โดยอาจมีการแต่งตั้งกรรมการด้านความร่วมมือกับชุมชนในการขอความร่วมมือต่าง ๆ อธิบายถึงผลดี ผลเสีย การที่ชุมชนให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน เช่น โรงเรียนประหยัด งบประมาณจากการซ่อมแซมอาคารสถานที่ ทำให้เหลืองบประมาณในการจัดสรรสิ่งอื่นให้นักเรียนต่อไป (อนวัช รัสสรรค์, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิพย์ เข้มทิศ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง 3 อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า เชิญนักปราชญ์เข้ามาให้ความรู้แก่นักเรียนส่งเสริมการประกอบอาชีพ และผู้นำ ทางศาสนา มาช่วยส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในโรงเรียน ส่งผลให้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนร่วมมือในการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง และซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Stefanski and Jacobson (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนใกล้เคียงสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า การความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเกิดขึ้นจากความต้องการเฉพาะในชุมชน มุ่ง

เน้นไปที่บทบาทของครอบครัวในรูปแบบความร่วมมือ ผลกระทบสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและโรงเรียน และชุมชนที่มีประสิทธิผล

ด้านการบริหารชุมชนและเครือข่าย โรงเรียนต้องพัฒนาความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน และจัดการระดมทรัพยากรในการศึกษาอย่างเป็นระบบ ให้บริการในสถานศึกษา ประสานงานร่วมมือกับชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญ และส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง มีการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์และทัศนคติจากผู้ปกครองสู่นักเรียนและโรงเรียน มีโรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อันก่อให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมและเสริมประสบการณ์ที่ดีแก่นักเรียน อยู่เสมอทำให้การสร้างความสัมพันธ์ของโรงเรียนตามทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนมากโดยภาพรวม (ปัญญา วงศ์คุณทรัพย์, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมนึก พงษ์สกุล (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยยุทธวิธีการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการวิจัยพบว่าให้มีโครงการเพื่อสร้างทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาทและพัฒนาผู้ปกครอง และครูกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และทัศนคติเชิงบวกของทุกฝ่ายในสถานศึกษา แต่ละฝ่ายมีความเข้าใจในเรื่องบทบาทของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบโดยตรงกับภารกิจสนับสนุนของสถานศึกษา และภารกิจสนับสนุนกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานประจำปี เพื่อความชัดเจนในการทำงาน มีการจัดทำรายงานการดำเนินงานและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานและเผยแพร่ให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. สภาพ ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า สภาพปัจจุบันของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับต่ำสุดและมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องให้ความสำคัญในเรื่องสร้างความเข้าใจบทบาทหน้าที่ ในเรื่องบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการนำเสนอให้คำปรึกษาด้านการบริหารกับด้านงบประมาณของโรงเรียน มีการจัดประชุมเพื่อให้ทราบถึงแนวทางพัฒนา รวมถึงบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อจะได้มีการพัฒนาในการบริหารในโรงเรียน ตระหนักถึงการใช้งบประมาณที่คุ้มค่าต้องผ่านคณะกรรมการสถานศึกษา ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. สภาพที่พึงประสงค์ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรส่งเสริมในการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์เป็นวารสารเพื่อเผยแพร่กิจกรรม การจัดเลี้ยงตามสายเพื่อเชิญชวนผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรม การจัดประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 1 ครั้ง ร่วมถึงการรายงานผลการเรียนและรายงานความประพฤติ สนับสนุนให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ตลอดจนการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อส่งเสริมให้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

3. ความต้องการจำเป็นของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการจัดอบรม ทำความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ส่งเสริมในการปฏิบัติหน้าที่และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เนื่องจากในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19 ทำให้บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาลดลง คณะกรรมการสถานศึกษา คือผู้ที่อยู่ในชุมชน การมีส่วนร่วมในการบริการด้านงบประมาณเพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาการศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนต่อไป

4. แนวทางพัฒนาซึ่งเป็นผลจากการวิจัยไปใช้ดำเนินการในสถานศึกษาให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้รับการพัฒนาและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ เพื่อให้ผู้บริหารหรือผู้ที่สนใจมีแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2. ควรวิจัยและเปรียบเทียบผลของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยุคชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ กับโรงเรียนที่ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 58. บริษัทสยามสปอร์ตซินดิเคท จำกัด.
- ชูชาติ พวงสมจิตร. (2560). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(2), 1346-1352.
- นาวัน แกละสมุทร. (2562). การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. วารสาร มจร. พุทธปัญญาปริทรรศน์, 4(3), 574-577.
- น้ำล้น เทียมแก้ว. (2561). การศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2560. รายงานวิจัย มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.
- บุปผาวัลย์ ศิริสวัสดิ์. (2560). การประชาสัมพันธ์เพื่อการมีส่วนร่วมของสื่อมวลชนในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสื่อสารเพื่อการต่อต้านการทุจริต (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ ฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ประสิทธิ์ เพยกกลิ่น. (2555). รูปแบบการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารสังคมศาสตร์สุรนารี, 8(1), 1-22.
- ปัญญา วงศ์คุณทรัพย์. (2559). การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนวัดวังเปิด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3. มิถุนายน. วิทยาลัยนครราชสีมา.
- ปณณทัต กาญจนะวลิต. (2560). แนวทางการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ของกองทัพบกในยุค 4.0. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.
- ปัทมาพร แสงแจ่ม. (2559). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดพวงนิมิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต] http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/57970008.pdf
- ปาริฉัตร ลียุทธานนท์. (2557). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนในเครือข่ายอำเภอเคียนซา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/56990190.pdf
- พิกรี แก้วนวล. (2560). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงาน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดปัตตานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต] <https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/11843/1/TC1484.pdf>

- ศุภรัตน์ ปึ้งข้อ. (2558). สภาพการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มเครือข่ายเขาฉกรรจ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/56990297.pdf
- สมนึก พงษ์สกุล. (2556). ปัจจัยและรูปแบบยุทธวิธีการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Somnuk_Pongsakul_Doctor/fulltext.pdf
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. (2561). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พ.ศ.2561 – 2564. https://www3.bkn.go.th/?page_id=5148
- สุวิมล มธุรส. (2564). การจัดการศึกษาในระบบออนไลน์ในยุค NEW NORMAL COVID-19 วารสารรัชต์ภาคย์ : สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์, 15(40), 34.
- อนวัช รังสรรค์. (2561). กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอคลองเตา จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิชาการมหาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 12(2), 115–130.
- อภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ ,สุพจน์ เกิดสุวรรณ. (2563). การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 10(3), 214–218.
- อิสรพล ปิ่นขจร. (2556). การศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วารสารมหาลัยวิทยาลัยนครพนม, 3(3), 111–112.
- Stefanski, Amanda; Valli, Linda; Jacobson, Reuben (2016). Beyond Involvement and Engagement: The Role of the Family in School–Community Partnerships. *School Community Journal*, 26(2), 135–160.
- Payne, And Eckert. (2010). *The Relative Importance of Provider, Program, School, and Community Predictors of the Implementation Quality of School–Based Prevention Programs*. Department of Sociology and Criminal Justice, Villanova University, Lancaster Avenue, Villanova.